

тось, да ѿ ѿбѣдѣвѣтъ въ законѣхъ атъ Господенѣхъ, и да и вдыхъхъ страхъ атъ Божіи ѿз дѣтинство, за да въ зааконоу слѣбо то и сьрдцѣ сь благодѣть та на дѣхъбно то настабленіе, и не ѿслабѣла проходоуши въ свѣтскы те набыкы странна и различна, и така да въ дости- гнала безвѣдственнѣхъ своѣхъ то блаженство, за коѣто ѣ сьздана. Ѿ каква нескѣзанна радость на онѣхъ роди- тели, коитѣ испълнѣтъ своѣхъ та длѣжностъ, и чрезъ то- ва да пристѣпѣтъ сь нѣмъ предъ престѣлъ атъ царѣ славы, и да рекѣтъ онѣхъ пророческо слѣво “ Ве мы и дѣти, ѿже далъ ни еси Бѣже. ,,

И свѣщенни те лица, коитѣ не самѣхъ като родители сѣ ѿбѣрзани за свои те си, и ли като старѣйшини за родъ атъ си, но еше сѣ ѿвременнѣхъ, като отцы и па- стыри дѣхъбни длѣжностъ голѣма и страшна да сѣ грѣжѣтъ за спасеніе то на всѣхъхъ те Хрѣстіанско ѡб- щество, коѣто имъ вѣрнѣно ѿ самого Бѣга да го ѿ- пѣзѣтъ цѣло и невредимо до второ пришествіе, как- то дѣма Павелъ, “ Внимай севѣ и оученію: и пребы- бай въ нихъ: сѣмъ во творѣ и самъхъ спасеши сѣ и послу- шающіи тебѣ. ,, (И Тимѣѣ : д. 16.) То есть длѣжни сѣ, като законоучители, да имѣтъ пѣрвѣхъ рѣзѣмъхъ атъ си просвѣтенъхъ ѿ знаніе то на законѣхъ атъ Евѣнгелски, и така постоѣннѣхъ да ѿбѣдѣвѣтъ пѣство то си въ нѣго, да мѣ вдыхѣтъ любѣвь камъхъ благочестіе то, да мѣ ѿвѣздавѣтъ страсты те сь страхъхъ атъ Божіи, и да го бѣдѣтъ камъхъ всѣко добро имѣше сила та на законѣхъ атъ предводѣтель. Понѣже правѣченіѣхъ та на Евѣнгел-